

ԱՆԳԼԵՐԵՆ ԳԻՏԱԿԱՆ ՏԵՔՍԵՐԻ ԸՆՏՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԼԵՁՎԱՌՃԱԿԱՆ ՀԱՅԵՑԱԿԵՐՊԸ

Հողվածում քննության են առնվում տեխնիկական բուհում օտար լեզուների ուսուցմանը ներկայացվող ժամանակակից պահանջները, ուսումնական նպատակներով կիրառվող տեքստի ընթերցանության, թարգմանության, նրա վերաշարադրման, նոր տեքստերի ստեղծման և ներկայացման խնդիրները տեքստի լեզվաոճական վերլուծության համատեքստում: Բացահայտվում են գիտական տեքստի ընտրության և ուսուցման գործընթացում լեզվաոճական վերլուծության առանձնահատկությունները:

Բանալի բառեր. գիտական տեքստ, լեզվաոճական վերլուծություն, գիտատեխնիկական, պաշտոնական, հրապարակախոսական, գեղարվեստական, առօրյա-խոսակցական, գիտահանրամատչելի, գիտաբան

Տեխնիկական ուղղվածության բուհում ուսանողի առջև դրված է ոչ միայն օտարալեզու բառապաշարին գործնականորեն տիրապետելու խնդիրը, այլ նաև այն, որ նա պետք է կարողանա ազատ հաղորդակցվել թե՛ գրավոր, թե՛ բանավոր տարբերակով: Այդ առումով կարևորվում է գիտական տեքստի ընտրության և նրա լեզվաոճական վերլուծության հիմնախնդիրը: Ակնհայտ է, որ տեխնիկական բուհի ուսանողի հնարավորություններն այդ առումով սահմանափակ են: Սակայն նա պետք է իրականացնի տեքստի նախաթարգմանական, թարգմանական վերլուծություն:

Անհրաժեշտ է նշել, որ նշված խնդիրները պետք է գտնվեն նախ և առաջ դասախոսների ուշադրության կենտրոնում, քանի որ թե՛ քերականական նվազագույնի, թե՛ բառապաշարի ընտրությունն իրականացնում են նախ և առաջ դասախոսները: Փաստորեն, այստեղ խոսք է գնում գիտական տեքստի լեզվաոճական վերլուծության մասին, որն իրականացնում է դասախոսը իր դասընթացը ծրագրելիս:

Ակնհայտ է, որ թե՛ ծրագրերը, թե՛ կոնկրետ դասերի պլանները, թե՛ անգամ դասագրքերը և ուսումնական այլ միջոցները շարունակաբար փոփոխվում, թարմացվում և բարելավվում են, և դասախոսը չի կարող իր հույսը դնել պատրաստի ուսումնական մեթոդական համալիրների վրա: Համապատասխան վերլուծական կարողություններն անհրաժեշտ պայման են տվյալ դասընթացը արդյունավետ կազմակերպելու համար:

Անգլերեն գիտատեխնիկական տեքստի լեզվաոճական վերլուծության, վերլուծության ուսուցմանը բազում աշխատանքներ են նվիրված

/Աբրահամյան, 1982; Halliday, 1996; Koulaïdis and Tsatsaroni, 1996; Françoise Salager-Meyer, 2011; Койкова, 2015 և այլք/:

Նրանք և այլ հեղինակներ անդրադառնում են գիտական ոճի կառուցվածքի, գործառույթների, կիրառման և վերլուծության խնդիրներին: Համեմատելով գիտական ոճը գրական լեզվի գործառական այլ ոճերի հետ, լեզվաբաններն առանձնացնում են հիմնականում հետևյալ գործառական ոճերը՝ գիտական, պաշտոնական, հրապարակախոսական, գեղարվեստական և առօրյա-խոսակցական: Գործառական ոճերը բնութագրվում են ըստ մարդկային գործունեության ոլորտների, որոնք ձևավորվում են համապատասխան ոճական միջոցներով /Աբրահամյան, 1982: 14-26/:

Գիտական ոճի առաջացումն ու զարգացումը կապված է գիտության տարբեր ոլորտների ի հայտ գալու, այս բնագավառներում մարդկային գործունեության ծավալման գործընթացի զարգացման հետ: Սկզբում գիտական ոճը շատ մոտ էր գեղարվեստական ոճին: Գիտական ոճի տարանջատում տեղի ունեցավ այն ժամանակ, երբ գիտնականները սկսեցին հետազոտել հունական ծագում ունեցող գիտական եզրույթները, որոնք հետագայում համարվեցին լատիներեն գիտաբաներով: Ինչպես հայտնի է, լատիներենը դարձավ միջնադարում միջազգային գիտական լեզու: Նույն զարգացումը տեղի ունեցավ նաև Վերածննդի դարաշրջանում: Այդ ժամանակաշրջանում գիտնականները փորձում էին վերարտադրել իրենց մտքերը հնարավորինս հակիրճ, առանց որևէ հուզական և գեղարվեստական տարրերի: Սակայն այս տարրերից ազատվելը տեղի է ունենում աստիճանաբար: Օ. Ա. Լապտևը համեմատական կտրվածքով ներկայացնում է այդ միտումը: «Հայտնի է, որ Գալիլեի ծայրաստիճան գեղարվեստական ոճը նյարդայնացում էր Կեպլերին, իսկ Դեկարտը գտնում էր, որ Գալիլեի գիտական ոճը շատ պատմողական «բելլետրիկ» էր /գիտափաստագրական և գեղարվեստական ոճերի խառնուրդ/: Հետագայում գիտական ոճի բացառիկ օրինակ էր համարվում Նյուտոնի շարադրանքը» /Лаптева, 1998: 72-75/:

Տարբեր գիտնականներ առաջարկում են գիտական ոճի դասակարգման տարբեր մոտեցումներ, որոնցից առանձնանում է Օ.Դ. Միտրոֆանովայի դասակարգումը: Նա առանձնացնում է գիտական ոճի երեք ենթախումբ՝

- գիտական/ակադեմիական/,
- գիտահանրամատչելի,
- գիտատեղեկատվական կամ գիտական-գործնական /Митрофанова, 1973: 147/:

Այս դասակարգումը նպատակահարմար է հաշվի առնել գիտական տեքստերի ընտրության ընթացքում: Ուսուցման տարբեր փուլերում անհրաժեշտություն է առաջանում կիրառել դիդակտիկ՝ պարզից դեպի բարդ, հեշտից դեպի դժվար և հաջորդականության սկզբունքները:

Ակնհայտ է, որ ուսուցման ավարտական փուլում նպատակահարմար է կիրառել գիտատեխնիկական տեքստեր:

Գիտական ենթալեզվի ամենակարևոր առանձնահատկությունն այն է, որ այն ունի խիստ շարադրանք, հստակ տեղեկատվական բովանդակություն, որը հասցեագրված է կոնկրետ մասնագետի:

Ըստ Մինյար-Բելոռուչևի՝ գիտական տեքստերը կարելի է բաժանել հետևյալ ենթախմբերի.

- փիլիսոփայական գիտություններ/լոգիկա, դիալեկտիկա/,
- բնական և տեխնիկական գիտություններ /ֆիզիկա, քիմիա, կենսաբանություն, երկրաբանություն, բժշկություն/,
- սոցիալական գիտություններ /պատմություն, հնագիտություն, ազգագրություն, աշխարհագրություն/:
- Հիմնարար գիտություններ /քաղաքական տնտեսություն, պետություն և իրավունք, արվեստի պատմություն, լեզվաբանություն, հոգեբանություն, մանկավարժություն/ /Миньяр-Белоручев, 1996: 298/:

Սույն դասակարգման մեջ առանձնանում են միայն բնագիտական և տեխնիկական գիտությունները: Հաշվի առնելով այս դասակարգումը՝ կարելի է կիրառել և՛ բնագիտական և՛ տեխնիկական տեքստերը, սակայն ուսուցման նախնական փուլում նախապատվություն տալ առաջիններին:

Ժամանակակից մոտեցումների վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ գիտատեխնիկական և տեխնիկական գրականության մեջ ընդգծված տարբերություններ չեն սահմանվում: Տեխնիկական գրականությունն էլ իր հերթին դասվում է գիտական գրականության շարքին: Մոտավորապես նույն մոտեցումն է ներկայացնում Լ. Լ. Նելյուբինը: Ըստ նրա՝ «գիտատեխնիկական գրականության ոճը տարբեր ձևերով են անվանում՝ գիտության և տեխնիկայի ոճ, գիտատեխնիկական ոճ, գիտական արձակի ոճ, ինտելեկտուալ խոսքի ոճ, գիտական շարադրանքի ոճ և այլն» /Нелюбин, 2009: 3/:

Հաշվի առնելով նշված և այլ ժամանակակից մոտեցումները՝ կարելի է այնդել, որ գիտատեխնիկական և տեխնիկական ոճերի միջև գոյություն չունի տարբերություն: Առաջին հերթին երկուսն էլ կիրառվում են մարդկային գործունեության տարբեր բնագավառներում և հետևաբար նկարագրում են մարդկային գործունեության տարբեր տեսակներ: Ավելին, տեխնիկական բուհի ուսանողը ոչ միայն պետք է տարբերակի նշված ոճերը, կատարելով լեզվաոճական վերլուծություն, այլ պետք է բացահայտի գիտական շարադրանքի ոճը, նրան բնորոշ լեզվամիավորները՝ եզրույթները և լեզվական այլ արտահայտչամիջոցները:

Գիտական տեքստը մասնագիտական կողմնորոշման անգլերենի դասավանդման համակարգում ուսուցման կարևոր միավոր է: Գիտական տեքստերն ուսումնասիրության առարկա են դառնում դեռևս միջին դպրոցում. հիմնական նպատակը գիտական ոճի տեքստերի շուրջ աշ-

խատելու համար գրական և խոսակցական լեզվի իմացության համապատասխան մակարդակը հաղթահարելու անհրաժեշտությունն է:

Անհրաժեշտ է հստակեցնել այն պահանջները, որոնք առաջադրվում են անգլերենի դասախոսին և ուսանողներին: Ուսանողը նույնպես ի վիճակի է կատարել տեխնիկական տեքստի վերլուծություն արտատեքստային մակարդակում: Դա ենթադրում է պարզել տեքստի ստեղծման տեղը, նրա ստեղծման նպատակն ու ժամանակը, ինչպես նաև նրա ստեղծման դրդապատճառները: Ինչպես նշում է Ա. Վ. Սահակյանը իր թեկնածուական ատենախոսության մեջ, «Տեխնիկական տեքստերը բաղկացած են լեզվական բառապաշարից և արտալեզվական միավորներից, որոնց հետ աշխատելու համար միայն տերմինների իմացությունը բավարար չէ: Տեխնիկական թարգմանչից չի պահանջվում լինել տերմինաբան, սակայն անհրաժեշտ է առնվազն ծանոթ լինել տերմինակազմության հիմնական կանոններին, որոնք են՝ 1) նոր տերմինի ստեղծում, 2) առկա եզրույթի կիրառում, 3) միջլեզվային փոխառություն» /Սահակյան, 2017: 12-14/: Տեխնիկական տեքստի լեզվաոճական վերլուծության կարևոր բաղադրիչ է տեխնիկական տեքստում առկա աղյուսակների, տրամագրերի, գծապատկերների, տարբեր տեխնիկական բնույթի նշանների վերլուծությունը:

Ուսուցողական նպատակներով գիտական տեքստեր ընտրելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել այն հանգամանքը, որ դրանք հիմնականում բաժանվում են երկու խմբի՝ խիստ մասնագիտական և գիտահանրամատչելի: Առաջին խումբը խիստ մասնագիտական կողմնորոշում ունեցող տեքստերն են, որոնք նախատեսված են նեղ խմբի մասնագետների համար: Որպես կանոն առաջին խմբին պատկանող տեքստերը ներկայացնում են կոնկրետ գիտական բովանդակություն պարունակող նյութ: Անգլերենի ուսուցման գործընթացում արդյունավետ է ուսումնասիրել այն բառապաշարը, որը վերաբերում է կոնկրետ հետազոտության արդյունքների վերլուծությանը, նոր տեսության կամ վարկածի առաջադրմանը և քննությանը: Դրական ուսուցողական ներուժ ունեն նեղ մասնագիտական տեքստերի թարգմանական առաջադրանքների կատարումը, որը պահանջում է տեքստի ոճական առանձնահատկությունների բացահայտման նոր, ավելի բարձր մակարդակ:

Առաջին հերթին նեղ մասնագիտական տեքստում առկա տեղեկությունը պետք է համապատասխանի գիտությանը բնորոշ օրինաչափություններին: Ուսանողի ճանաչողական և մասնագիտական դրդապատճառների զարգացման տեսանկյունից կարևոր է, որ տեքստում առկա տեղեկատվությունը լինի հետաքրքիր, պարունակի նորույթ:

Տեքստի լեզվաոճական վերլուծությունն օգնում է թե՛ դասախոսին, թե՛ ուսանողին ճանաչել և ներկայացնել նոր եզրույթները, որոնք կազմում են նեղ մասնագիտական տեքստի ատաղձը: Նույնը վերաբերում է գիտահանրամատչելի տեքստերին, որոնցում նեղ մասնագիտական

եզրույթներն ավելի հազվադեպ են հանդիպում: Կարևոր ռազմավարությունը է ուսուցման նախնական փուլում կամ գիտական տեքստերի ներմուծումից առաջ աշխատանք տանել գիտահանրամատչելի տեքստերի հետ, որոնք ռճական առումով ավելի բազմազան են և ուսուցման տեսանկյունից ավելի մատչելի:

Ինչպես հայտնի է, նեղ մասնագիտական եզրույթների կիրառումը նպաստում է լեզվական տարբեր միջոցների օգտագործման կրճատմանը, որի առանձնահատկությունները բավականին ամբողջական են բացահայտվում տեքստի ռճաբանության տեսանկյունից: Գիտական տեքստի ռճաբանությունը հետազոտում է նախ և առաջ տեքստի կառուցվածքը, նրանում կիրառվող տարբեր լեզվաարտահայտչամիջոցները: Տեքստի լեզվաոճական վերլուծությունը հնարավորություն է ընձեռում բացահայտել տեքստի իմաստը, ճիշտ թարգմանել այն, բնութագրել տեքստի շարադրանքը:

Գիտական տեքստի լեզվաոճական վերլուծություն իրակացնելիս, կարևոր է նյութի իմաստային հաջորդականության պահպանման սկզբունքը հաշվի առնելը: Ակնհայտ է, որ գիտական տեքստում նույնպես սկզբում առաջադրվում է հիմնախնդիրը, արդիականությունը, ներկայացվում են սկզբնաղբյուրները, ձևակերպվում է առանցքային թեզիսը և շարադրվում են եզրակացությունները:

Գիտական ոճին բնորոշ է նաև պատմողական շարադրանքը, որը բնորոշ է այս ոճի բոլոր ենթաոճերին: Ըստ այդմ՝ գիտական ոճը լիովին զուրկ է հուզական երանգներից: Դրանով պայմանավորված, լեզվանյութի նկարագրական շարադրանքը հանդիսանում է նրա հիմնական առանձնահատկություններից մեկը:

Ինչպես արդեն նշվեց, ի տարբերություն գեղարվեստական ոճի, գիտական ոճին բնորոշ է միօրինակ շարադրանքը, որից էլ բխում են նրա ճշգրտությունը և միանշանակությունը: Եթե գեղարվեստական ոճում միօրինակությունն համարվում է բացասական հատկանիշ, ապա գիտական ոճում այն անհրաժեշտ պայման է:

Միօրինակ շարադրանքի հիմքում, իհարկե, ընկած են մի շարք հատուկ բառային, քերականական, ռճական հնարքների կիրառումը, կամ պարզապես դրանց գործածության սահմանափակումը: Միօրինակ շարադրանքին նպաստում է մեկ այլ երևույթ՝ գոյականի կրկնությունը միկրոենթատեքստում /մանրատեքստում/: Կրկնվող գոյականը կարող է մատնանշել հետազոտվող առարկան, եղանակը և այլն: Այս հնարքը բարդ գիտական խոսքը դարձնում է դյուրին, ընկալելի և նրան հաղորդում է ճշգրտություն և միանշանակություն: Օրինակ՝

Տարրական ֆունկցիայի սահմանը գտնելու համար, երբ արգումենտը ձգարում է ֆունկցիայի որոշման փրոպիթին պատկանող արժեքի պեպք է ուղղակի գտնել ֆունկցիայի թվային արժեքն այդ կետում:

To find the boundary of the elementary function when the argument strives for the value of the function definition domain, you must simply find the numerical value of the function at that point.

Երբեմն հանդիպում ենք նաև այնպիսի դեպքերի, երբ որևէ միտք արտահայտելու համար այդ միտքը բազմիցս կրկնվում է, օրինակ՝

Անընդհատ ֆունկցիայի անընդհատ ֆունկցիան նույնպես անընդհատ ֆունկցիա է:

In mathematics, a continuous function is a function for which sufficiently small changes in the input result in arbitrarily small changes in the output. Otherwise, a function is said to be a discontinuous function. A continuous function with a continuous inverse function is called a homeomorphism /https://en.wikipedia.org/wiki/Continuous_function/.

Ինչպես արդեն նշեցինք, գիտական ոճին բնորոշ է միօրինականություն, որն էլ իր արտահայտման միջոցներն ունի: Օրինակ՝ միևնույն միկրոենթատեքստում կարող է հաճախ կիրառվել միևնույն քերականական ձևը: Օրինակ՝

Որոշումը կատարում են ըստ ավելցուկի տիրուման մեթոդով: Փորձալուծույթին խառնում են արծաթի նիտրատի աշխատանքային տիրած լուծույթի ավելցուկ, իսկ այնուհետև արծաթի ավելցուկը տիրում են կալիումի ռոդանիդով: Որպես ինդիկատոր կիրառում են երկաթի նիտրատի կամ երկաթի պաղլեղի լուծույթ:

Silver nitrate solution

Silver nitrate solution of known concentration can be prepared using pure solid AgNO₃, after drying it (see standard substances used in precipitation titrations section). Most popular solution is that of 0.1M concentration, although for determination of small amount if chlorides more diluted solutions can be used (0.02M). However, use of diluted solutions should be preceded by thorough analysis of possible titration errors. This is especially important in the case of Mohr titration, where some excess of silver must be added before red silver dichromate precipitates and signals end point.

Silver nitrate solutions slowly decompose when exposed to light, so they should be kept in dark bottles.

Գիտական ոճի մեկ այլ առանձնահատկություն, որը հարկ է նշել, միջանկյալ արտահայտություններն են /բառեր, բառակապակցություններ, նախադասություններ/, որոնք բանավոր խոսքում՝ իմաստային դադարով, գրավոր խոսքում՝ համապատասխան կետադրությամբ /սովորա-

բար փակագծերով/ բաժանվում են բուն նախադասությունից և խոսքի համար կարևոր են տեղեկատվական առումով: Այս կերպ արտահայտվում են տարբեր մեկնաբանություններ, բացատրություններ, հղումներ և այլն: Օրինակ՝

Երբ խավարման ընթացքում Լուսինը գտնվում է իր ուղեծրի երկրահեռ /ապոկենտրոն/, իսկ Երկիրը իր ուղեծրի առևամեռ /պերիկենտրոն/ մասերում, Լուսնի անկյունային տրամագիծը դառնում է Արեգակինից փոքր և ծածկում է Արեգակի միայն կենտրոնական մասը (օղակաձև խավարում): Օրինակ՝ Նորալուսնի ժամանակ (տե՛ս Լուսնի փուլեր), երբ Արեգակը, Լուսինը և Երկիրը գտնվում են գրեթե մի ուղղի վրա, Լուսնի ստվերն ընկնում է Երկրի վրա և Երկրի մակերևույթի որոշ մասերից դիտելիս Արեգակն ամբողջությամբ (C տիրույթ) կամ մասամբ (b և d տիրույթներ) չի երևում, որն էլ Արեգակի լրիվ կամ մասնակի խավարումն է:

When the moon is in the orbit of the orbit of the Moon, and the Earth in its orbit / pericentric / parts of its orbit, the angular diameter of the Moon becomes smaller than the Sun and covers only the central part of the Sun (ring eclipses). For example: At the time of the Nile (see Moon), when the Sun, the Moon, and the Earth are in almost one direction, the Moon's shadow falls on the Earth, and when looking at parts of the Earth, the Sun is completely (C domain) or partially b and d domains), which is the full or partial eclipse of the Sun.

Գիտական ոճի ուսումնասիրության ժամանակ ավելի հաճախ են հանդիպում միջանկյալ արտահայտությունների, նույնիսկ կարելի է հաշվել միջին հաշվով միջանկյալ ներդրյալ բառակապակցություն մեկ էջում: Այս տեսանկյունից գիտական ոճը խիստ հակադրվում է գեղարվեստական, առօրյա կամ այլ ոճերին:

Այսպիսով՝ գիտական ենթալեզվի լեզվաոճական առանձնահատկությունների բացահայտումն օգնում է անգլերենի դասախոսին ընտրել ուսուցողական նպատակներով գիտական տեքստեր ըստ դրանց շարադրանքի, տեղեկատվական բովանդակության և ըստ դրանց հասցեականության:

Անգլերենի դասախոսը պետք է օգնի ուսանողներին իրականցնել տեխնիկական տեքստի լեզվաոճական վերլուծություն արտատեքստային մակարդակում: Դա ենթադրում է պարզել տեքստի ստեղծման տեղը, նրա ստեղծման նպատակն ու ժամանակը, ինչպես նաև նրա ստեղծման դրդապատճառները:

Գիտական տեքստերի լեզվաոճական վերլուծությունն օգնում է դասախոսին դասակարգել գիտական տեքստերը և կիրառել դրանք գիտական տեքստի թարգմանության ուսուցման, բառապաշարի յուրացման ընթացքում:

Բացահայտելով գիտական տեքստի լեզվաոճական առանձնահատկությունները, դասախոսը կարողանում է ճիշտ կիրառել դիդակտիկ՝ պարզից դեպի բարդ, հեշտից դեպի դժվար և հաջորդականության, մատչելիության սկզբունքները:

Տեխնիկական բուհի ուսանողը պետք է կարողանա յուրացնել տեքստի լեզվաոճական վերլուծության հիմնական տարրերը: Նա պետք է կարողանա բացահայտել գիտական շարադրանքի ոճը, նրան բնորոշ լեզվամիավորները՝ եզրույթները, գիտականայլ արտահայտչամիջոցները:

Ուսուցման ավարտական փուլում լավ և գերազանց առաջադիմություն դրսևորող ուսանողները պետք է կարողանան իրենց խոսքում ազատ կիրառել գիտական տեքստին բնորոշ եզրույթները և ստեղծել կարճ տեքստեր:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Աբրահամյան Ս. Գ. Գիտական ոճը և նրա առանձնահատկությունները // *Լրաբեր հասարակական գիտությունների*, № 2, 1982:
2. Սահակյան Ա. Վ. Տեխնիկական տեքստերի կառուցվածքային և լեզվաոճական առանձնահատկությունները և դրանց փոխանցումը հայերեն (Չափումների միասնականության ապահովման համակարգի տեքստերի հիման վրա) /թեկնածուական ատենախոսություն/, 2017:
3. Койкова Т. И. Научно-технический текст и его лексические особенности (на базе текстов по информационным технологиям, английский язык) // *Филологические науки. Вопросы теории и практики*, № 10, ч. 2. Тамбов: Грамота, 2015.
4. Лаптева О. А. Внутриотраслевая эволюция современной научной прозы. // *Развитие функциональных стилей современного русского языка*. Москва, 1998.
5. Миньяр-Белоручев Р. К. Теория и методы перевода. Москва: Феникс, 1996.
6. Митрофанова О. Д. Язык научно-технической литературы. Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1973.
7. Нелюбин Л.Л. Введение в технику перевода. Москва: Изд-во Флинта, 2009.
8. Halliday M. A. K. On the Language of Physical Science // M.A.K. Halliday and J.R. Martin (eds.) *Writing Science: Literacy and Discursive Power*. London: The Falmer Press, 1996.
9. Koulaidis V., Tsatsaroni A. A Pedagogical Analysis of Science Textbooks: How Can We Proceed? // *Research in Science Education*, 26(1), 1996.
10. Salager-Meyer F. Scientific Discourse and Contrastive Linguistics: Hedges // *European Science Editing*, 37(2) // URL: <http://www.ease.org.uk/pdfsearticlesmay11/salager-meyerArticle35-37.pdf>(2011).
11. https://en.wikipedia.org/wiki/Continuous_function

М. ЕСАЯН – *Лингвостилистический аспект отбора и обучения английским научным текстам.* – В статье рассматривается проблема отбора и обучения английским научным текстам с учетом особенностей их изложения, информативного содержания и адресованности. Выявляются условия и факторы обучения лингвостилистическому анализу английского научного текста, определяются его основные функции. Подчеркивается, что студент технического вуза должен определить стиль изложения научного текста, распознать его основные языковые элементы и выразительные средства на разных этапах изучения языка. Лингвостилистический анализ текста направлен на развитие умений перевода, определение основных языковых единиц и средств, используемых в тексте, а также на формирование иноязычной речи студентов.

Ключевые слова: научный текст, лингвостилистический анализ, научно-технический, официальный, публицистический, художественный, повседневно-разговорный, научно-популярный, термин

M. YESAYAN – *Linguo-Stylistic Aspect of Selecting and Teaching English Scientific Texts.* – The paper deals with the problem of selecting and teaching English scientific texts, taking into account the features of their presentation, informative content and targeting. It reveals the conditions and factors necessary to carry out a linguo-stylistic analysis of the English scientific text, and determines its basic functions. It is emphasized that the student of a technical university must determine the style of composing the scientific text, recognize its main language elements and expressive means at different stages of language learning. Linguistic analysis of the text is aimed at the developing translating skills, defining the basic language units and means used in the text, as well as developing the foreign language speech of students.

Key words: scientific text, linguo-stylistic analysis, scientific-technical, official, publicistic, fiction, everyday-colloquial, scientific-popular, term